

Rød kjærlighet ruster ikke

Potetdyrkeren Hans Jørgen Østergaard endte opp med å vende tilbake til de røde GRIMME-opptakerne da han utvidet produksjonen og fikk behov for sin egen potetopptaker.

I den lett steinete jorden litt sør for Løgstør finner man 100 hektar industripoteter som skal bli til potetmel. Han som skal ta dem opp, heter Hans Jørgen Østergaard.

Selv om han har sett andre potetopptakere gjennom sine 30 år som bonde, ruster aldri kjærligheten til de røde GRIMME-maskinene.

Det første bekjentskapet

Hans Jørgen Østergaards første bekjentskap med GRIMME var en DR 1500. Maskinen fungerte godt i flere år, før den ble byttet ut med en Grimme SE 170-60, som var i bruk frem til 2008. Som sin forgjenger gjorde den røde maskinen jobben pålitelig og godt.

En presset potetøkonomi og en bedre kornøkonomi fikk Hans til å gå sammen med fire andre potetdyrkere og kjøpe en amerikansk potetopptaker i 2009.

De forpliktet seg til å samarbeide i fem år, slik at økonomien var på plass.

Den nye erstatningen

Det var imidlertid skår og stein i potetkjeden,

og ikke minst -gleden, fra starten av, så da de fem årene var gått, trakk Hans seg ut og begynte å se etter et mer pålitelig alternativ. De to siste årene besto i uforpliktende leie av opptakeren.

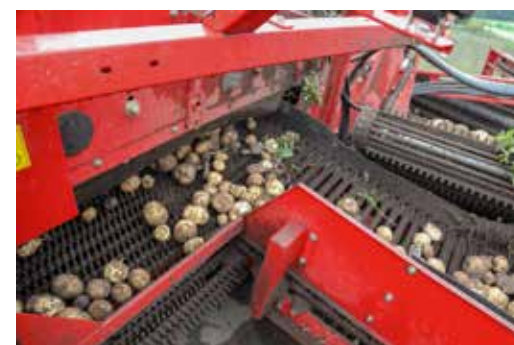
Opplevelsene Hans har hatt gjennom sitt amerikanske bekjentskap, har fått ham til å tvile på at amerikanerne i det hele tatt har vært på månen, sier han med et glimt i øyet.

Den gamle flammen

Utvidelsen av området sør for Løgstør fikk Hans til å lure på hvorfor de ikke hadde sin egen opptaker. Denne gangen var han ikke i tvil om hvem han skulle velge til oppgaven: GRIMME.

Kvalitet, pålitelighet og ikke minst rask tilgang til reservedeler var egenskaper som kjennetegnet de første GRIMME-maskinene i livet hans – egenskaper han fremdeles nyter godt av. Valget falt på en SE 150-60. Han tar godt vare på den, og den tar godt vare på ham og potetene hans.

GRIMME Skandinavi

Se mer på grimme.dk

